

Bestemmelse er Forskjellen med Hensyn til Pengebeløbet egentlig ubetydelig, og dersom man finder det Forslag, som jeg har omtalt, nemlig at fastsætte en Deel af Lønnen i Korn, rigtigt, saa troer jeg, at man vil finde, at den hele Differentis ikke er værd at tale om. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom der skulde gives et Dyrtdstillag til de nuværende Lønninger, saa vilde Gagerne efter al Sandsynlighed, skjøndt vi jo rigtignok ikke endnu kjende Capitelstarten for dette Aar, løbe op til 3000 Rbd. eller det Samme, som Regeringen har foreslaaet. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at Thinget vil billige Lovforslaget og forkaste Vædringsforslaget, og jeg appellerer til det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), om han dog ikke, efter nærmere Overveelse, vil glemme den Fortrydelse, han solte over hvad den ærede Minister sagde, at en Mand kunde leve for, thi det bliver jo dog altid et ganske privat og usikkert Skjøn, naar nogen enkelt Mand vil sige, hvad en anden Mand kan leve for.

Utsættelse: Jeg skal ikke igjen gaae ind paa denne hele Forhandling; jeg har holdt fast, at det ikke er det særligt finantzielle Spørgsmaal, jeg modsætter mig, men derimod den hele Stilling af Løven som Lønningslov, og forsaavidt jeg nogenstunde har kjendt Noget til denne Lov, har jeg i offentlige og private Samtaler mødt den med den positive Erklæring, at jeg vilde gjøre Alt, hvad der stod i min Magt for at holde den første Lønning paa 2400 Rbd. Naar det sidste ærede Medlem har tænkt paa at mægle, saa maatte det Forslag, han vil fremkomme med, staae i ganske anderledes klare Træk; jeg kan ikke forstaae det, og jeg troer ikke, han vil være istand til at finde noget Forslag i den Retning, han har antydet, til 3die Behandling, som kan afhjælpe det, der efter min Mening i en saa væsentlig Grad afhjælpes ved det Vædringsforslag, som nu foreligger. Hvad der bragte mig til at begjære Ordet, var det ærede Medlem for Mariboer Amts 4de Valgfreds (Monrad) og hans Maade at tage Sagen paa. Han foreholdt os for det Første, at denne Lov angaaende Høiesteret ikke stod i nogen Forbindelse med de

øvrige Lønningslove, ikke skabte nogen Præjudice, og at vi skyldte dette Institut at haandhæve dets Anseelse. Jeg vil stemme for Vædringsforslaget for at vise, at vi ligesuldt haandhæve et saadant Instituts Anseelse, og at dette Instituts Anseelse ikke ligger deri, at Begyndelsesgagen bliver 3000 Rbd. Just, fordi man vil gjøre dette til en Anseelseslov, saaledes at Anseelsen skulde ligge i disse Penge, just derfor vil jeg være derimod. Jeg siger, det er farligt, det er i allerhøieste Grad farligt at sige: En Mand veier saameget, og han er saameget mere værd end hans Medmennesker, og især er det farligt der, hvor det saameget kommer an paa Estertanke, og fremfor Alt paa Nædelighed. Nu kommer det Næste. Dersom det ærede Medlem ved 1ste Behandling havde sagt: Jeg vil foreslaae et Udvalg, og der vil jeg bringe under en alvorlig Overveelse, hvorledes Lovgivningen staaer i andre Lande, og navnlig i Norge, med Hensyn til Høiesteret, saa havde det været en meget god Grund til nærmere at undersøge Sagen; men, naar det ærede Medlem her, paa dette Stadium, kommer frem og udriver denne ene Række af Bestemmelser og af Lønningslove af hele den norske Lovgivning, uden at de Medlemmer, som her ere tilstede, i det Hele kjende, hvilke Bestemmelser der forøvrigt bestaae angaaende Bestættelsen af Assessorposterne i Høiesteret etc., saa, siger jeg, gjøre vi Uret i at tage noget som helst Hensyn dertil. Det gjøre vi Uret i, og det samme Argument vil kunne blive brugt i andre Tilfælde. Begynde vi først dermed, saa vil man, hvergang man i Norge har forøget en Gage, sige: dette i constitutionel Frihed ældre Land har fundet det rigtigt at forøge en Embedsmands Gage saa og saa meget; lad os ikke staae tilbage, lad os følge med. Og der vil saa komme Andre, der sige, at, da Danmark skal sørge for sin gamle Anseelse, saa maa man endog her give lidt Mere, end Norge har givet, thi saa sørge vi for vor Anseelse. Og derpaa kommer Norge og siger: Hæve I da ikke seet, hvorledes Danmark, som dog ikke er Norge, har givet saameget Mere end vi; lad os nu give Mere. Og saaledes vil det vedblive. Men for at komme til Betydningen af disse Norges constitutionelle Indretninger, saa vil jeg sige,